

ANEU MAR ENDINS

Jesucrist és el nostre únic pastor

En el quart diumenge de Pasqua, anomenat també diumenge del Bon Pastor, l'espiritualitat d'aquest temps litúrgic arriba veritablement a un cim que es pot resumir en les paraules d'un salm molt divulgat: «El Senyor és el meu pastor, no em manca res.»

L'Església primitiva té una consciència molt clara que Jesucrist —i només Ell— és l'únic pastor, el «Bon Pastor» de l'Església, de cada comunitat, de cada cristià. El ministeri d'aquells a qui s'ha confiat el servei de presidir i dirigir les comunitats ha de procurar no «ocultar» la presència de l'únic i veritable pastor.

Així ho corroboren, entre molts d'altres, dos grans testimonis del cristianisme primitiu. Un és sant Ignasi d'Antioquia, màrtir de Crist a Roma l'any 107. En la carta que escriu als cristians de Roma abans d'arribar a la ciutat per a donar la seva vida per Crist, els diu: «Recordeu-vos en les vostres pregàries de l'Església de Síria, la qual, en lloc meu, té Déu com a pastor. Només Jesucrist i el vostre amor seran el seu bisbe.»

L'altre testimoni és de sant Fructuós, el qual, anant de camí a l'amfiteatre de Tarragona, on fou condemnat a morir pel foc amb els seus dos diaques Auguri i Eulogi l'any 259 —són, de fet, els màrtirs més antics de la Hispània romana de qui tenim constància fidedigna del seu martiri— va dir als cristians el que segueix: «No us mancarà mai pastor. Perquè l'amor i la promesa del Senyor no podran fallar mai ni en aquest món ni en l'altre, perquè això que ara veieu és breu, com el sofriment d'una hora.»

Permeteu-me que, com a bisbe vostre, us confessi que desitjo compartir la plena confiança en Déu del nostre protomàrtir tarragoní en aquests moments d'escassetat de vocacions al ministeri sagrat entre nosaltres. I ens podem referir encara a unes paraules del profeta Jeremies que el beat Joan Pau II va posar com a títol de la seva exhortació apostòlica sobre les vocacions en l'Església: «Us donaré pastors segons el meu cor» (Jr 3,15).

En aquest diumenge del Bon Pastor, l'Església celebra la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, tant les sacerdotals com les religioses. En el missatge que ha publicat amb ocasió d'aquesta jornada, Benet XVI glossa el tema de les vocacions a l'Església com un do de la caritat de Déu. I fa una petició molt concreta als qui treballen en l'Església, als bisbes, sacerdots, diaques, religiosos i religioses, catequistes, col·laboradors de les tasques eclesials i a tots els qui treballen en l'educació de les noves generacions. La petició del papa és aquesta: «Us exhorto amb viva sol·licitud a prestar atenció a tots aquells que, en les comunitats parroquials, les associacions i els moviments, adverteixin la manifestació dels signes d'una crida al sacerdoci o a una especial consagració. És important que es creïn en l'Església les condicions favorables perquè puguin aflorar tants sí, en resposta generosa a la crida de l'amor de Déu.»

Hem de ser conscients de la importància de la pastoral vocacional i treballar-hi a fons, i el Senyor beneirà els nostres esforços. Confiem molt en les famílies cristianes, perquè són com el primer seminari i el primer noviciat on les noves generacions poden descobrir la bellesa i la importància del sacerdoci i de la vida consagrada a Déu.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Jornada de les Vocacions

► Aquest quart diumenge de Pasqua, la litúrgia ens presenta Jesucrist com el Bon Pastor que, a la creu, ha donat lliurement la vida per les seves ovelles i l'ha recobrada en la resurrecció per a donar-nos vida a desdir. Aquest diumenge és la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. L'Església ens convida a pregar perquè hi hagi fidels que responguin a la crida de Jesucrist a seguir-lo en el ministeri sacerdotal o en la vida consagrada.

GLOSSA

Joia, senzillesa i austeritat

Tercer trimestre als centres d'esplai i agrupaments escoltes. Començaran i prendran un bon ritme les reunions per preparar les colònies i els campaments d'estiu d'enguany. Voldria compartir una breu reflexió amb els monitors i caps cristians. Formeu un col·lectiu que viu de prop la realitat social, política, econòmica, educativa, religiosa o de qualsevol altra mena. Compartiu el dia a dia amb els companys educadors, amb els infants i adolescents i amb les seves famílies. Gràcies a aquests contactes, disposeu d'uns elements i d'unes dades que us fan percebre que el moment històric és greu i que moltes famílies properes en pateixen, cada vegada més, les conseqüències. Pares i mares en situació d'atur i, en ocasions, ja sense subsidi; joves amb moltes dificultats per accedir al mercat laboral, mesures per contenir i disminuir la despesa pública que afecten persones i institucions... S'ha viscut per sobre de les possibilitats personals i socials i aquestes són algunes de les conseqüències. Déu ens interpel·la en els fets que vivim i és temps de resposta.

La vostra acció educativa ha d'oferir propostes de sentit, de descoberta d'acord amb la situació de dificultat que moltes persones viuen o de solidaritat real davant aquestes necessitats. És hora de

parlar d'austeritat i de ser austers. Viure-ho en les activitats d'estiu que programeu: apropar a la natura i aprofitar els recursos naturals i històrics de l'entorn, utilitzar materials més senzills i econòmics als tallers sense oblidar els materials de reciclatge, potenciar les activitats d'expressió personal i de grup... i escollir centres d'interès que hi ajudin, pels valors que permeten treballar, valors per al bé, virtuts. Es tracta d'ajudar a redescobrir les possibilitats d'una vida senzilla i austera i la joia que pot comportar. És, també, temps d'esperança. Els monitors i caps cristians heu de ser portadors de l'esperança de Jesús, la de les benaurances, la de l'amor i el servei a l'altre, amb qui es comparteix la vida. Ajudant a conèixer els fets i les paraules del Mestre és hora, doncs, de treballar per una educació en el lleure adequada al moment i de qualitat; hora d'interpel·lar amb les vostres paraules, d'interpel·lar amb la vostra vida, amb el vostre testimoni personal. Aquest és el gran mestratge de qualsevol educador cristià. També dels monitors, monitores i caps cristians. «Heu pogut veure amb els vostres propis ulls les dures proves que ells hi van passar i els grans senyals i prodigis que el Senyor hi va fer» (Dt 29,2).

Enric Puig Jofra, SJ

Vaticà II: la llibertat de l'Església

Fragment de l'homilia del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II

«Ningú no pot negar que les condicions noves de la vida almenys tenen l'avantatge d'haver suprimit aquells obstacles innombrables amb els quals en altre temps els fills del segle solien impedir la llibertat d'acció de l'Església [...]. Aquests prínceps del món de vegades es proposaven, certament, de protegir sincerament l'Església, però, la major part de les vegades no es feia pas sense danys ni sense perills, en l'ordre espiritual, ja que s'hi ficaven per motius polítics i buscaven massa els propis interessos.»

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats:

Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta este sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos:

Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este retil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

Crist, Bon Pastor (primera meitat del s. iv), Museu de la Ciutat del Vaticà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10 □ **dimarts:** Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30 □ **dimecres:** Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50 ■ **dijous:** 1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14 □ **divendres:** Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 □ **dissabte:** Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14 □ **diumenge** vinent, V de Pasqua (litúrgia hores: 1a setmana): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

La imatge del pastor es troba en textos antiquíssims de les civilitzacions del pròxim Orient per designar la tasca de governar els pobles.

L'Antic Testament l'aplica no solament als reis i dignataris sinó també als dirigents de la societat. I els retreu que «vosaltres us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pasteu el ramat... Sense pastor, les ovelles s'han dispersat» (Ez 34,3.5). Per això la restauració del poble promesa per als temps messiànics presenta David amb aquesta imatge: «Jo els donaré un pastor que les pasturi: el meu servent David» (Ez 34,33).

COMENTARI

El bon pastor

La figura del pastor del poble la trobem en diversos textos del Nou Testament que parlen de Jesús (Mc 6,34; Mt 18,12-14; Lc 15,4-7; 1Pe 2,25). Tanmateix, Jesús no només és el pastor messiànic, és el bon pastor. El mot *bon* afirma que Jesús és el pastor adequat en tots els sentits: bonic, bo, recte. Això queda encara més remarcat pel fet que Jesús reivindica per a la seva persona no solament la plena identificació amb aquesta metàfora (*jo sóc*), sinó també pel fet que el bon pastor ho és plenament perquè el seu ofici és *ser per a les ovelles*. Per això diu que dóna la vida o *la posa a disposició* de les ovelles. És una imatge molt adient per a la funció salvadora de Jesús.

El text d'avui té una segona part. Jesús parla d'altres ovelles que no són del ramat. Però també són ovelles seves: «Tinc altres ovelles». La magnanimitat, la grandesa de cor és una de les qualitats més extraordinàries de Jesús. Tant en la tradició joànica, com en la sinòptica. Recordem sinó, la paràbola del bon samarità o la paràbola de la fi del món en la versió de Mateu. La raó de fons l'ha explicat molt abans en el mateix evangeli segons Joan: «Déu estima el món i envia el fill perquè tot hom arribi a la plenitud» (3,16-17). Aquest horitzó de salvació universal és un dels trets més consoladors de l'Evangeli de Joan.

Oriol Tuñí, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

18 . Crist ens cerca pels deserts de la vida

Només hi ha un sol Pastor. El *Logos* que es va fer home en Jesús és el pastor de tots els homes, perquè tots van ser creats per la seva paraula; en la dispersió són u des d'ell i vers ell. La humanitat, en totes les seves dispersions, pot esdevenir una en el veritable pastor, el *Logos*, que es va fer home per donar la vida i així regalar vida a desdir (cf. Jn 10,10).

La visió del pastor ja va ser una imatge característica del cristianisme primitiu; això ja es pot comprovar a partir del segle III. La figura del pastor que porta una ovella al coll, en l'ambient fatigós d'una societat urbana, podria despertar la il·lusió d'una vida senzilla. Els cristians hi van veure tot d'una, a partir de l'Esclat, un sentit nou; primer, per exemple, a partir del salm 23: «El Senyor és el meu pastor; no em manca res. Em fa descansar en prats deliciosos... Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal... Ben cert, tota la vida m'acompanyen la teva bondat i el teu amor. I viuré anys i més anys a la casa del Senyor.»

En el Crist reconeixien el bon pastor, que guia per les valls tenebroses de la vida; el pastor que va passar ell mateix pel

camí angost de la mort; el pastor que coneix ell mateix el camí que passa per la nit de la mort, no em deixarà en aquesta meua darrera soledat, em traurà d'aquesta estretor; em menarà a descansar en prats d'herbei tendre, al «lloc del refrigeri, de la llum i de la pau» (cànon romà).

Naturalment, els cristians recordaven també la paràbola del pastor que cerca l'ovella perduda, se la carrega a les espatlles i la porta a casa, recordaven aquest discurs del bon pastor de l'Evangelí de Joan.

Per als pares de l'Església, les dues coses es barregen. El pastor que surt a cercar l'ovella perduda és la mateixa Paraula eterna, i l'ovella que carrega damunt les espatlles i ple d'amor porta a casa, és la humanitat, la naturalesa humana que ell va prendre. En la seva encarnació i en la seva creu, porta a casa l'ovella esgarriada —la humanitat—, també em porta a mi.

Ell ens cerca per les espines i deserts de la nostra vida. A les seves espatlles arribem a casa. Ell ha donat la seva vida per nosaltres. Ell mateix és la vida.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

El nombre de ¡Madre!

- Hay un nombre suave y dulce en todas las lenguas, venerado por todos los pueblos, por todas las culturas y en todos los tiempos.
- Es el primero que suena en los labios del niño y el último que murmura el joven accidentado ante la muerte.
- Un nombre que la persona mayor invoca en las horas más solemnes y difíciles de la vida, incluso cuando ella ya no está en la tierra: es el de *madre*.
- La madre es el ángel que Dios nos ha puesto para que nos alimente, nos atienda, nos llene de besos y nos enseñe.
- El amor maternal es tan grande que supera cualquier otro amor terrenal. Desde la cuna nos protege y acaricia. Nos endulza los gozos, nos arranca tristezas, nos mitiga dolores y nos enjuga las lágrimas.
- Es ella la que inspira en el corazón los más nobles sentimientos y los más grandes ideales. No hay esfuerzo ni sufrimiento ni pena alguna que le resulte demasiado difícil o grave si se trata del bien del hijo. ¡Es el nombre bendito de nuestra *madre*!

J. M. Alimbau
(*La Madre*, Ed. Claret)

SANTORAL

29. ✚ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor; santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Dilluns. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Dimarts. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. Dimecres. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. Dijous. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Divendres. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dissabte. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Que siguin promogudes en la societat les iniciatives que defensen i reforcen el paper de la família.

Missional: Que Maria, Reina del món i Estel de l'evangelització, acompanyi tots els missioners en l'anunci del seu Fill Jesús.

ENTREVISTA

JOSEP LLUÍS IRIBERRI

El camí ignasià

L'any 1522, Ignasi de Loiola va arribar a la ciutat de Manresa després d'un llarg pelegrinatge des de la seva casa natal a Azpeitia (País Basc). A la capital del Bages, Ignasi hi va viure una experiència espiritual que el va marcar profundament. Ara, arran d'una iniciativa de la Companyia de Jesús, s'ha presentat el Camí Ignasià, que recorre els 650 quilòmetres del pelegrinatge que va fer sant Ignasi des de Lloiola a Manresa. Aquest Camí està en paral·lel amb les 13 rutes de peregrinació que el Consell d'Europa ja té reconegudes. El jesuïta Josep Lluís Iriberry, professor de l'escola universitària TSI - Turisme Sant Ignasi (URL), és l'impulsor del Camí Ignasià.

Com neix la idea de fer un camí de pelegrinatge ignasià?

Sincerament, crec que es tracta d'un impuls de l'Esperit, com totes les altres rutes de pelegrinatge que han trobat el seu espai en la història. Quan el pare provincial em va enviar a treballar a TSI - Turisme Sant Ignasi jo crec que ell ja portava aquest somni dins seu: oferir als homes i les dones del segle XXI un instrument que ajudés a conèixer la figura de sant Ignasi i que fos un *camí d'interiorització*, molt necessari en els nostres temps de crisi.

Quin acompanyament espiritual ens ofereix el recorregut?

El camí ignasià s'arrela en l'experiència espiritual dels Exercicis de Sant Ignasi i en la seva experiència personal, expressada en l'*Autobiografia*. Tota la ruta esdevé així un procés d'autodescobriment que ens va endinsant en nosaltres mateixos, a través del contacte amb els altres i amb els esdeveniments que ens *toquen* a cada etapa. Al web hi ha indicacions per fer el *camí exterior-interior*, amb pistes de pregària adients a cada moment.

Què ens pot aportar el camí ignasià, a nivell personal i espiritual?

Es tracta d'entrar en l'esperit dels pelegrins de tots els temps, però acompanyats de l'espiritualitat d'Ignasi, molt marcada per l'aprenentatge del discerniment. Tot pelegrinant els 650 quilòmetres, anem millorant la nostra forma d'enfrontar-nos a la nostra vida, reconeixent els enganys superficials en què sovint caiem, descobrint la història d'altres homes com nosaltres —penso ara en Verdú i el santuari de Sant Pere Claver— i renovant la nostra energia interior... i també fent salut corporal!

Òscar Bardají i Martín

EN PAREJA

Las virtudes terapéuticas del amor

A pesar de todo lo que vemos en el mundo de las parejas, creo también firmemente en las virtudes terapéuticas del amor, que prácticamente lo cura todo, y por eso los profesionales de la salud sabemos que la práctica médica es siempre eficaz cuando está impregnada de afecto. Ya decía al respecto mi ilustre colega Gregorio Marañón que el tratamiento de un enfermo comienza con el apretón de manos (aunque les confieso que me descorazono al preguntar a mis alumnos, estudiantes de medicina de los últimos cursos, cuántas veces les han hablado de *amor* a lo largo de la carrera, y ver la cara de perplejidad y de sorpresa infinita que ponen).

Asimismo, creo en lo pernicioso que es para el organismo guardarse el rencor y el odio, que sólo puede conducir a cuadros maniacos o depresivos, junto con retortijones de barriga, o futuras úlceras de estómago, cuando no a funestos infartos.

Una cosa no hay que perder nunca de vista: en el amor, como en el *footing* o en cualquier deporte, a base de practicarle se adquiere mayor destreza y soltura, y se desarrollan los músculos del respeto, la tolerancia y la comprensión.

Asimismo, podremos descubrir con alegría que en el fondo todos tenemos un corazón sensible, con gran capacidad para amar. Así pues, aplíquese bien en amar a su pareja, ¡y a respetarla al máximo! El amor y el respeto son las dos muletas indispensables para aguantar la convivencia. ¡Dele gusto al amor, sin restricciones! Vale la pena y la salud se lo agradecerá. Hágame caso, se lo dice el doctor.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 29 d'abril, a les 10.30 h (per la 2). Presideix la celebració de l'Eucaristia retransmesa per TVE des de Madrid amb motiu de la Jornada de Pregària de les Vocacions Natives.

Dimarts dia 1 i dimecres dia 2 de maig. Participa a les reunions vocacionals del Consell de Conferències Episcopals d'Europa a Zagreb (Croàcia).

Dissabte dia 5, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Diumenge dia 6, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola amb motiu de la festa patronal (el Roser de Maig).

▶ VISITA PASTORAL

Diumenge dia 29, a les 10.45 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Carme a Montornès del Vallès.

A les 12.30 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Sadurn de Montornès del Vallès.

Dilluns dia 30. Visita Pastoral a Montornès del Vallès.

Divendres dia 4 de maig, a la tarda. Visita Pastoral a Montornès del Vallès.

Diumenge dia 6 de maig, a les 12 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe visita els joves del moviment *Christifideles Laici*. El dissabte sant, dia 7 d'abril, al matí, Mons. Saiz Meneses visità els joves que participaven en

la Pasqua Jove organitzada pel moviment *Christifideles Laici* a Llinars del Vallès. El Sr. Bisbe presidí un acte marià amb els joves a l'església parroquial de Sant Sadurn de Collsabadell.

Comença la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Granollers. El dissabte dia 14 d'abril, Mons. Saiz Meneses inicià la Santa Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Granollers visitant la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua, regentada pels Franciscans Conventuals. A les 19.30 h va ser rebut pel P. Miguel Campillo OFM Conv., rector i pels altres preveres de la comunitat. El poble fidel va omplir el temple. Després de la missa, el Sr. Bisbe saludà els feligresos i es reuní amb la comunitat de Franciscans Conventuals. Durant la setmana, amb l'ajuda de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, visità la parròquia i es reuní amb els diversos grups i comunitats religioses.

Visita del Sr. Bisbe a la comunitat del barri de Bellavista a les Franqueses del Vallès. El diumenge dia 15 d'abril, Mons. Saiz Meneses, dintre de la Visita Pastoral a Granollers, va visitar la comunitat de Sant Francesc d'Assís, situada al barri de Bellavista, a les

Franqueses del Vallès, a les 11 h va presidir la missa solemne acompanyat per Mn. Josep Baena, rector de l'església, el P. Miguel Campillo OFM Conv., rector de la parròquia Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua de Granollers, i Mn. Manuel Coronado, secretari de la visita. El Sr. Bisbe es reuní amb els feligresos de la comunitat, que li explicaren les activitats que des de l'església es duen a terme en el barri de Bellavista.

▶ AGENDA

Activitats de la casa d'espiritualitat Mare de Déu de Montserrat. *Diàleg sobre la fe (per a senyores)*, a càrrec de Mn. Joaquim Fluriach, dissabte dia 5 de maig, de 16 a 17.30 h. / *Recés per a homes (obert a les seves famílies)*, dirigit pel P. Enrique Martín cpr., diumenge dia 6 de maig, de 11 a 18 h. / *Recés per a homes*, dirigit pel P. José M.º Fernández-Cueto cpr., diumenge dia 3 de juny, de 10 a 14 h. / *Recés per a senyores*, dirigit per Mn. Joaquim Fluriach i el P. José M.º Fernández-Cueto cpr., dissabte dia 9 de juny de 11 a 18 h. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Passeig el Remei s/n, 08140 Caldes de Montbui. Tels.: 938 654 496 i 697 840 559 (atesa per les Cooperadores Parroquials de Crist Rei).

Concert a Marata, núm. 207. El duet Fononèsia (Mireia Latorre, soprano, i Peter Krivda, viola de gamba i baix) interpretarà cançons i melodies occitanes del segle XVIII. En acabar el concert: Missa celebrada, cantada i predicada en occità. Celebrant: Mn. Jordi Passerat, de Tolosa de Llenguadoc. Lloc: Parròquia de Santa Coloma de Marata, les Franqueses del Vallès. Diumenge dia 20 de maig, a les 10 del matí.

▶ D'ALTRES BISBATS

IV Trobada «Testimonis entre els pobres». Organitzada pel Secretariat de Marginació del Bisbat de Barcelona. Dissabte dia 5 de maig, de les 10.30 h fins a la tarda, al Col·legi de les Teresianes del c/ Ganduxer. Informació al tel. 933 176 397 (matins); c/e: delpassocial@yahoo.es.

Simposi internacional. *La tradició de Jesús i els evangelis.* Facultat de Teologia de Catalunya. Dies 24 i 25 de maig de 2012 (matí i tarda). Inscripció: Secretaria de la FTC: c/ Diputació 231 - 08007 Barcelona; fax (34) 934 515 212; c/e: congresos@teologia-catalunya.cat - web: www.teologia-catalunya.cat. Termini d'inscripció: Divendres 18 de maig.

REMAD MAR ADENTRO

Jesucristo es nuestro único pastor

En el cuarto domingo de Pascua, llamado también del Buen Pastor, la espiritualidad de este tiempo litúrgico alcanza una verdadera cumbre que puede resumirse en las palabras de un salmo muy divulgado. «El Señor es mi pastor, nada me falta.»

La Iglesia primitiva tenía una conciencia muy clara de que Jesucristo —y sólo Él— es el único pastor, el «Buen Pastor» de la Iglesia, de cada comunidad, de cada cristiano. El ministerio de aquellos a quienes se ha confiado el servicio de presidir y dirigir las comunidades ha de procurar «no ocultar» la presencia del único y verdadero pastor.

Así lo corroboran, entre muchos otros, dos grandes testigos del cristianismo primitivo. Uno es san Ignacio de Antioquia, mártir de Cristo en Roma el año 107. En la carta que escribe a los cristianos de Roma antes de llegar a la ciudad para dar en ella su vida por Cristo, les dice: «Acordaos en vuestras oraciones de la Iglesia que está en Siria, la cual, en lugar de mí, tiene a Dios por pastor. Jesucristo sólo y vuestro amor serán su obispo.»

El otro testimonio es de san Fructuoso, el cual, camino del anfiteatro de Tarragona, donde fue conde-

nado a morir por el fuego junto con sus dos diáconos Augurio y Eulogio en el año 259 —son, de hecho, los mártires más antiguos de la Hispania romana de cuyo martirio tenemos constancia fidedigna— dijo lo siguiente a los cristianos: «No os faltará nunca pastor. Porque nunca podrán fallar el amor y la promesa del Señor, ni en este mundo ni en el otro, porque esto que ahora veis es breve, como el sufrimiento de una hora.»

Permitidme que, como obispo vuestro, os confieso que deseo compartir la plena confianza en Dios de nuestro protomártir tarraconense en estos momentos de escasez de vocaciones al ministerio sagrado entre nosotros. Y aún cabe referirse a unas palabras del profeta Jeremías que el beato Juan Pablo II puso como título de su exhortación apostólica sobre las vocaciones en la Iglesia: «Os daré pastores según mi corazón» (Jr 3,15).

En este domingo del Buen Pastor, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, tanto sacerdotales como religiosas. En el mensaje que ha publicado con ocasión de esta jornada, Benedicto XVI glosa el tema de las vocaciones en la Iglesia como un don de la caridad de Dios. Y hace una

petición muy concreta a quienes trabajamos en la Iglesia, a los obispos, sacerdotes, diáconos, religiosos y religiosas, catequistas, colaboradores de las tareas eclesiales y a todos los que trabajan en la educación de las nuevas generaciones. La petición del papa es esta: «Os exhorto con viva solicitud a prestar atención a todos aquellos en quienes, en las comunidades parroquiales, las asociaciones y los movimientos, se advierta la manifestación de los signos de una llamada al sacerdocio o a una especial consagración. Es importante que se creen en la Iglesia las condiciones favorables para que puedan aflorar tantos síes, en respuesta generosa a la llamada del amor de Dios.»

Hemos de ser conscientes de la importancia de la pastoral vocacional y trabajar a fondo en ella, y el Señor bendecirá nuestros esfuerzos. Confiamos mucho en las familias cristianas, porque ellas son como el primer seminario y el primer noviciado en el que las nuevas generaciones pueden descubrir la belleza y la importancia del sacerdocio y de la vida consagrada a Dios.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa